

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ
“САВА ДОБРОПЛОДНИ“ – гр. Шумен

**Има ли заплаха за кирилските
букви днес?**

Текстове на ученици от осмите класове.

Александра Маринова – 8. А клас

Иван Ковчазов – 8. Б клас

Йоана Асенова – 8. Б клас

Николо Иванова - 8. В клас

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ

“САВА ДОБРОПЛОДНИ“ – гр. Шумен

ИМА ЛИ ЗАПЛАХА ЗА КИРИЛСКИТЕ БУКВИ ДНЕС?

Езикът, словото и буквите са най-святото и ценно нещо за всеки един човек и народ. В днешно време всеки един от нас е приел родното слово и писмеността ни за даденост. С развитието на технологиите и маловажността за ограмотяване на голяма част от хората се появява сериозна заплаха за книжовността ни. А точно ние, хората, трябва да сме горди. Трябва да сме горди с това, че българският народ за толкова много години е успял да съхрани благозвучността, ритмичността и отличителността на езика ни. Предците ни успяват да направят това. А ние? Днешното поколение? Възприемаме всичко това за даденост.

Да се замислим... Благодарение на родната ни реч притежаваме толкова богата и разнообразна литература, музика и въобще изкуство, с които малко народи могат да се похвалят. Всяка една дума има своя смисъл, своята сила и е значимост. Словото е неописуем дар! Подарено ни е - на нас и на нацията ни. От нас се иска само да го съхраним и да го предадем напред.

Всяко едно дете трябва да запази в сърцето и душата си делото на Кирил и Методий, но и да го предаде на бъдещото поколение. Кирил и Методий-това са хората, на които дължим много. Благодарение на тях, сега можем да пишем, четем и говорим. Имаме си собствена, наша писменост. Кирилицата. Българската азбука. Дължни сме да я въздигнем и запазим, такава, каквата е, а не да се повлияваме от различни модни абривиатури и технологии. Да не забравяме откъде сме тръгнали, кои сме като нация, какви са постиженията ни и колко значима е нашата азбука!

Александра Маринова – 8. А клас

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ

“САВА ДОБРОПЛОДНИ“ – гр. Шумен

Има ли заплаха за кирилските букви днес?

Кирилицата е една от най-старите писмености. Тя е създадена преди повече от десет века. Кирилските букви са в основата на нашата писменост и развитие. През този дълъг период на развитие азбуката достига своя разцвет много пъти. В различни периоди кирилицата е била променяна, но се е запазила във времето. В първоначалния си вид се е използвала в църковния език, който и до днес се употребява в редица православни църкви.

В днешно време кирилските букви като че ли остават неоценени, с навлизането на чуждици и изписването им на латиница, с навлизането на термините, свързани с компютърните технологии, кирилските букви се пренебрегват. Много от младите хора в тяхната комуникация не намират българската дума и я заместват с английска. Не осъзнаваме, че сами погубваме това, в което мнозина толкова са вярвали и са се борили за това ние да имаме писменост.

В този забързан консуматорски свят повечето хора не се интересуват от важните и значими дела, от миналото, от историята. Кирилското писмо има история, която трябва да помним и да предаваме на следващите поколения след нас, защото езикът е оцелял и се е съхранил в много по-трудни условия от днешните. Позорно ще е за нас, днес, да губим думи, да ги омаловажаваме, да ги заменяме с чуждици. Езикът е една от светините на нацията, ако искаме да ни има, днес и утре, да го пазим, защото е „език свещен“ за всички българи.

Иван Ковчазов – 8. Б клас

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ

“САВА ДОБРОПЛОДНИ“ – гр. Шумен

Има ли заплаха за кирилските букви днес?

Изгубени и жалки сме били преди той да се появи той - Кирил, този който ни дари със словото, този , който ни отвори вратите на духовността. Но дали ние, потомците на Кирил, пазим този важен спомен за него и неговото творение?

Годините минават и минават, променя ме се ние, светът, животът. Историята остава с неоспоримите си факти. Споменът за тези славни мъже, дали ни азбуката изчезва. Изчезва , защото изчезваме и ние като българи. Днес всичко е различно - бягаме, бягаме от нашия език, от нашата родина, от нашата история. Изоставихме България в търсене на нашето щастие в чужда страна, сред чужди хора, с чужда език .Чужди сме на майка България. Говорим за български красоти, за български феномени , за български чудеса с чужди думи. Срамът от това , че нямаме писменост в миналото се превръща в срам, че забравяме езика си днес. Децата, които се раждат в чужбина не знаят А, Б, не говорят на родния си език с роднините си. Как ли биха реагирали братята , Кирил и Методий, ако видят това. Ще ни обиждат, ще ни упрекват, ще ни съдят. Не , просто , ще ги заболи и ще попитат: „Затова ли беше всичко?...“

Битката за оцеляването на българското слово трябва а продължи .Ще я продължим всички ние, които днес, се наричаме българи и сме избрали да останем тук, в нашата малка България.

Йоана Асенова – 8. Б клас

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ

“САВА ДОБРОПЛОДНИ“ – гр. Шумен

Има ли заплаха за кирилските букви днес?

В днешно време, в 21 век, има особено голяма заплаха за нашата кирилица. Много от хората в България започват да учат нов език и покрай това забравят своя роден език. Много от хората в днешно време пишат на латиница и дори не осъзнават как изкуствено налагат нов начин на писане и постепенно изместват своя език.

Нашата азбуката е изминала дълъг път и се е променяла до вида, в който я виждаме днес. Освен нас и други народи пишат на кирилица като Македония, Украйна, Русия, част от Сърбия. Ние трябва да почитаме и да уважаваме българската писменост, защото братята Кирил и Методий са я създали за нас, за да знаем, че сме не само смел и силен народ, че сме и умна нация, която може да се образова, да чете и просперира със знание.

Ние сме благословени да живеем в страна с такава история и писменост. Ние сме велики българи с велика история, личности, достойни за пример. Допринесли за българската писменост. Нашите букви са неотделима част от нашето ежедневие, от нас самите. Ние днес нямаше да може да общуваме, ако там някъде, в далечното минало не се беше родила и реализирала идеята за азбука в ума на гений, който е надскочил своето време и място.

Днес сме благодарни на славянските братя, че имаме наша азбука. Аз силно вярвам, че българското слово няма да умре, защото и писането с латински букви като всяка мода е временно и ще отмре. Кирилското писмо е устоявало на много бури и изпитания, но е оцеляло, защото е въплъщение на силния дух на непримирима, горда, устойчива нация. То ще е вечно, ще го има, докато има българска земя и човеци, които ще ходят по нея.

Никол Ивайлова Иванова – 8. В клас